

TRES NOVES INSCRIPCIONS IBÈRIQUES SOBRE PEDRA

JOAN FERRER I JANÉ - Grup LITTERA (Universitat de Barcelona)

Resum

En aquest treball es presenten tres fragments d'inscripcions ibèriques nord-orientals inèdites sobre pedra: una de Porquerisses, una de Tarragona i una de Montblanc.

2. LA PEDRA DE SANT MARC

Amb motiu de les obres de construcció de l'autovia de Lleida a Barcelona, N-II, de Madrid a França, tram Cervera-Santa Maria del Camí, es va localitzar en un turó proper al nucli de Porquerisses (Argençola, Anoià) les restes de l'església romànica de Sant Marc, ja arrasada d'antic. Amb posterioritat a l'excavació de l'església i de la seva sagrera, l'església fou desmuntada pedra a pedra i traslladada a un lloc proper (Nadal et al. 2002-2003; Rueda 2003). Un cop realitzat el trasllat, els arqueòlegs responsables de l'excavació es van adonar de la presència d'una inscripció ibèrica en una de les pedres procedents de l'enderroc de l'església que no havien estat utilitzades en la reconstrucció.

L'església de Sant Marc ocupa la part superior del turó, mentre que les vessants sud, est i oest estan ocupades per la necròpolis. L'església en el seu origen era una petita església romànica construïda a mitjans del s. XIII, al s. XVI s'amplia i l'abandó i posterior enderroc es situa a finals del segle XVII o principis del segle XVIII. A la necròpoli s'han documentat 350 tombes d'entre el s. XI i el s. XVII.

També s'han documentat dues sitges de l'edat del bronze retallades per l'anivellament del terreny realitzat en construir l'església i que podria ser també la causa de la pèrdua d'altres estructures d'aquesta època i potser també d'èpoques posteriors.

La pedra és calcària i té una forma lleugerament trapezoïdal amb unes dimensions màximes de 27 cm de llarg, 21 cm d'alçada i 5 cm de gruix. En el fragment conservat no s'aprecia ni delimitació del camp epigràfic ni restes de línies de pauta. La pedra està clarament incompleta tant per l'esquerra com per la base, mentre que a la part superior i a la dreta presenta un poliment que hauria de ser posterior a la inscripció, atès que afecta els signes dels extrems i que hauria d'estar relacionat amb la seva posició al mur de l'església on va ser reaprofitat.

<https://revistes.ub.edu/index.php/AFAM/article/view/27126/28153>